

खण्ड २- परमेश्वरको कथा

हाम्रा लागि परमेश्वरको प्रेमका प्रेरणात्मक कथाहरू

इमल्दाको कथा- बालकको जस्तो प्रार्थना

ईमल्दासँग कुनै जागिर थिएन र उनलाई कामको सख्त खाँचो थियो । उनले आफ्नो परिवारको वास्ता गर्नु पर्ने थियो । तसर्थ उनलाई कामको र आफ्नो परिवारको हेरचाहको लागि पैसाका अत्यन्त जरूरी थियो । एक रात उनी आफ्नो घरबाट बाहिर गईन र आकाशमा चम्किरहेका तारा तिर हेर्दै उनले प्रार्थना गरिन, “पिता, मलाई एउटा जागिरको खाँचो छ, मलाई सहायता गर्नुहोस ।”

उनले कुनै पनि कम्पनीमा जाँगिरको लागि दरखास्त गरेकि थिईनन् । तथापि अर्को दिन उनलाई दुई ठाउँबाट जागिरको लागि अनुरोध आयो । उनलाई जाँगिरको लागि अनुरोध आफ्ना साथीहरूमार्फत आएको थियो । तब उनले हाम्रो प्रेमिलो स्वर्गिय पिता जसले उनको प्रार्थना सुन्नुभएको र जवाफ पनि दिनुभएको लागि धन्यवाद र प्रशंसा दिईन ।

साँच्चै, हाम्रा प्रेमी स्वर्गिय पिताले हाम्रो हृदय र हाम्रो मनलाई जान्नुहुन्छ । हामी सधैं साना बालकहरू भैं उहाँकहाँ नजिक जान सक्छौं । उहाँले हाम्रो बालकको जस्ता प्रार्थना सुन्नुहुन्छ । मत्ती १८:२-४

उहाँले एउटा बालकलाई नजीक बोलाएर तिनीहरूका माझमा उभ्याउनुभयो र भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, मन परिवर्तन भएर तिमीहरू साना बालकहरू जस्ता भएनौ भने कहिल्यै स्वर्गको राज्यमा पस्नेछैनौ । जसले यो सानो बालकजस्तै आफूलाई नम्र तुल्याउँछ, त्यही स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा महान हुनेछ ।”

प्रितिको कथा- माग र तिमीले पाउनेछौ

म एउटा ज्यादै भिडले भरिएको गाडि भित्र मेरा भतिजसँग थिएँ । बस्नको लागि कुनै सिट खाली थिएनन् । तब अचानक, मेरा खुट्टा बाँडियो । मलाई अत्यन्तै दुख्यो र बस्नुपर्ने भयो । तर त्यहाँ बस्नको लागि कुनै खालि सिट थिएनन् । मैले येशूलाई सहायताको लागि प्रार्थना गरें । मैले प्रार्थना सकाउनु भन्दा अगावै, एकजाना केटी सिटबाट उठेर ढोकातिर ओर्लनको लागि गईन । म त्यहि सिटमा बसेँ र येशूलाई धन्यवाद दिएँ ।

यो त मात्र एउटा घटना हो । म अझै यस्ता धेरै घटनहरू बाँडन सक्छु । म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु कि हरेक समय जब म येशूलाई प्रार्थना गर्छु, उहाँले मेरा प्रार्थनाको उत्तर दिनुहुन्छ । मत्ती ७:७-११

“माग त तिमीहरूलाई दिइने छ, खोज त तिमीहरूले भेट्नुहुनेछौ, ढक्क्याओ त तिमीहरूका निम्ति उघारिनेछ । किनकी जसले माग्छ, त्यसले पाउँछ, जसले खोज्छ, त्यसले भेट्नुहुनेछ, जसले ढक्क्याउँछ, त्यसको निम्ति ढोका उघारिने छ । तिमीहरूमध्ये कुन मानिस होला, जसको छोराले रोटी माग्दा त्यसलाई ढुङ्गा देला ? कि माछा माग्दा त्यसलाई साँप देला ? यसकारण तिमीहरू दुष्ट भएर आफ्ना छोराछोरीहरूलाई असल चीज दिन जान्दछौ भने, स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले उहाँसित माग्नेहरूलाई कति बढि गरेर असल चीज दिनुहुनेछ ।”

पुर्णिमाको कथा-परमेश्वरको लागि कुनैकुरा असम्भव छैन

स्वास्थ्य सम्बन्धी मेरा धेरै समस्याहरू थिये । मैले धेरै रोगहरूको औषधीहरू खानुपर्थो । मेरा स्वास्थ्यको बारेमा म धेरै चिन्तित हुने गर्दथेँ । मैले मेरो जीवन येशूमा समर्पण गरेकी थिएँ अनि निरन्तर येशूमा प्रार्थना गर्न शुरू गरें ।

येशूले मलाई मेरा सब रोग र समस्याहरूबाट चंगाई गरिदिनुभयो र मैले औषधि लिन पनि छोडिदिएँ । केवल यति नै हो की अहिले मैले उच्च रक्तचापको मात्र औषधि लिईरहेकी छु । येशूले मेरो जीवनमा गर्नुभएको उहाँको आश्चर्य कामको लागि म उहाँलाई धन्यवाद र प्रशंसा दिन्छु ।

यस अघि, म प्रायजसो बेलुकीको समयमा अधैर्य र बेचैनी महसुस गर्थेँ । बेलुकी र रातको समयमा एकलै बस्ने कल्पना पनि गर्न सकिदैन थिएँ । म अध्यारो देखि डराउँथेँ । प्रभुले मलाई उहाँको शक्तिले आशिषित पारिदिनुभयो । अहिले म राती अवेरसम्म पनि एकलै बस्न सक्छु । यदि बेलुकि विद्युत भएन भने पनि म मैमै बत्ती बालेर पनि शान्तिसँग बस्न सक्छु ।

परमेश्वरले मलाई मेरा जीवनका धेरै पक्षहरूमा धेरै आशिष दिनुभएको छ । उहाँले मलाई मेरा पेशामा सफलता र प्रशिद्धि पनि दिनुभयो । तसर्थ, सारा आदर र महिमा उहाँकै हुन ।

हरेक दिनको बिहान, म आफैलाई पूर्णरूपमा उहाँमा समर्पण गरी येशूसँग प्रार्थना गरेर मेरा दिनको शुरूवात गर्ने गर्छु । त्यसैगरी हरेक दिन, राती सुत्नु अघि उहाँको आशिषको लागि म उहाँलाई धन्यवाद पनि दिन्छु । जब-जब दिउँसो मेरो फुर्सद हुन्छ, म उहाँलाई सम्झन्छु, उहाँको प्रशंसा गर्छु, उहाँको आशिष, म माथि गर्नुभएको अनुग्रह र मेरा प्रियजनहरूका लागि म उहाँलाई धन्यवाद दिन्छु ।

यर्मिया ३२:२७

“सबै मानव-जातिका परमेश्वर म हुँ । के कुनै कुरा मेरो निमित्त कठिन छ र ?”

फिलिप्पी ४:१३

जसले मलाई शक्ति दिनुहुन्छ, उहाँमा नै म सब कुरा गर्न सक्छु ।

अल्फान्साको कथा-हाम्रा परमेश्वर जुटाउनुहुने परमेश्वर हुनुहुन्छ, हामीलाई अरू कुनै कुराको खाँचो पर्दैन

एक वर्षको लागि फ्रान्समा काम गर्नको लागि मलाई प्रस्ताव आयो । मैले प्रार्थना गरें र उक्त प्रस्तावलाई स्वीकार गरें । फ्रान्समा बस्नु ज्यादै कठिन हुने कुरामा मेरा सहकर्मीहरूले मलाई सचेत गराए, कारण त्याहाँका प्रायजसो सबै मानिसहरू अंग्रेजी बुझ्दैनन् र यदि कसैले फ्रेन्च भाषा बोल्दैन भने त्यो चाहिँ प्रत्येक दिन सामना गर्नुपर्ने सबै भन्दा ठूला चुनौती थियो, उनीहरूले मलाई भने । कार्यस्थल पनि त्यति परिचित थिएन । उनीहरूले मलाई यो पनि भने कि त्याहाँ फरक खालको संस्कृति छ र फ्रान्सको त्यस

शहरमा त्यति धेरै भारतीयहरू पनि छैनन । यसैले, फ्रान्सका जीवन निराशाजनक र कठिन हुन सक्नेथियो ।

मैले यी सब टीप्पणीहरूलाई येशूसँग प्रार्थनामा राखें । परमेश्वरले मेरा हृदयमा त्यो ठाउँ जाहाँ म जाँदैथिएँ र ती मानिसहरू जसलाई मैले भेटनुपर्ने थियो, तिनीहरूका लागि प्रार्थना गर्ने ईच्छा राखी दिनुभयो । तसर्थ केहि महिनामा जब मेरा कार्य सम्बन्धी कागजपत्रहरू तयार हुँदैथियो, मैले निरन्तर त्यस ठाउँको लागि प्रार्थना गरिरहेँ । मैले मेरा भविष्यका सहकर्मीहरू र भविष्यका कार्यथलोका लागि पनि प्रार्थना गरेँ ।

हाम्रा परमेश्वर आफ्नो प्रतिज्ञाहरूमा अति विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ । उहाँले मेरा सानो भन्दा सानो खाँचोको पर्वाह गर्नुभयो । मसेली (फ्रान्सको एउटा शहर) जाँदै गर्दा, हावाईजहाजमा मैले एउटी फ्रेन्च महिलालाई भेटें जो राम्रोसँग अंग्रेजी बोल्दथिईन । उनले मलाई केहि सल्लाह र सुझाव दिईन जुन मेरा निमित्त अति नै सहयोगी भयो । म एयरपोर्टबाट बाहिर निस्कें र एउटा टयाक्सीमा चढें ।

एउटा अर्को खुशीको कुरो, त्यस टयाक्सी ड्राईभर पनि अंग्रेजी बोल्न सक्थ्यो । तब होटल पुग्नका लागि मलाई सजिलो भयो । फरक-फरक परिस्थिति र फरक-फरक तरिकाबाट परमेश्वरले मलाई डोच्याउनुभयो । फ्रान्सको बसाईमा मलाई उहाँले असल मित्रहरू दिनुभएर आशिष दिनुभयो । मैले मेरो कार्यथलोमा र मैले काम गर्दैगर्दा मेरा ग्राहकहरूसँग कुनै पनि किसिमको चुनौतीहरूको सामना गर्नुपरेन । बरू मैले त्यहाँ केहि असल मित्रहरू बनाएँ । मैले एउटा चर्च पनि भेटें जहाँ प्रत्येक आईतबार अंग्रेजी भाषामा सेवा हुने गर्दथ्यो । मैले एउटा सानो कोठा पनि पाएँ, जुन मेरा लागि अति नै असल थियो ।

फ्रान्सको काम मेरा लागि चुनौतीपूर्ण हुनुभन्दा मेरो बसाई परमेश्वरको अनुग्रहमा अति नै आशिषमय भयो जुन कुरा म शब्दमा व्याख्या गर्न सकिदैन । मेरो फ्रान्सका ती सुन्दर दिनहरूलाई म सम्झन्छु र फेरी एकपटक त्यस ठाउँमा जाने आशा गर्छु । मैले त्यहाँ धेरै असल साथीहरू बनाएँ । मेरो थप उपलब्धी भनेको परमेश्वरले मलाई धेरै मानिसहरूलाई उहाँको प्रेम बाँड्न एक साधनका रूपमा चलाउनुभयो । यसको लागि म येशूलाई प्रशंसा दिन्छु ।

फिलिप्पी ४:१९-२०

मेरा परमेश्वरले आफ्नो महिमामा उहाँको सम्पत्तिअनुसार तिमीहरूका हरेक खाँचो खीष्ट येशूमा पूरा गरिदिनुहुनेछ । अब हामीहरूका परमेश्वर र पितालाई सदासर्वदा महिमा होस । आमिन ।

हिरावतीको कथा- येशूप्रभु हाम्रो चंगाईकर्ता हुनुहुन्छ ।

मेरा श्रीमानसँग म हरेक विहान हिँड्ने गर्छु । एक आईतबारको विहान जसै म हिँड्दै थिएँ, मैले कमजोर भएको महशुस गरेँ । म हिँड्नै सकिन । मेरा श्रीमानले मलाई विस्तारै घरमा लैजानुभयो । अनि म खाटमा पल्टिरहेँ । यस अघि मैले कहिल्यै पनि यस्तो महशुस गरेकी थिईनँ । मलाई थाहा थिएन कि मलाई के

भईरहेको थियो भनेर । जसै म खाटमा पल्टिरहेकी थिएँ, तब मैले येशूको बारेमा विचार गरें । तब भट्टै मैले सोचें कि मेरा छोरी चर्चमा हुनुपर्छ । अनि मैले मेरो मोबाईलफोन उठाएँ र उनलाई एउटा सन्देश लेखि पठाएँ जसमा भने, “मेरा तर्फबाट येशूलाई अभिवादन भन्नु ल अनि मलाई अलि सञ्चो छैन भनेर पनि भन्नु है ।”

एक छिन पछि मेरी छोरीले मलाई फोन गरी र हामी दुवैजना मिलेर मेरा चंगाईको लागि येशूसँग प्रार्थना गर्‍यौँ । येशू हाम्रा लागि क्रूसमा मर्नुभयो र हाम्रा सबै पाप र रोगहरू उहाँले लिनुभयो । जब हामीले प्रार्थना गर्‍यौँ, तब हामीले उहाँको प्रतिज्ञालाई दावी गर्‍यौँ कि उहाँको चोटहरूद्वारा म निको भएकी छु । मैले मेरो मनमा म निको भएको कल्पना गरें । केही मिनेट पछि, मैले आफूलाई बलियो र साधारण भएका महशुस गरें ।

उहाँका सबै प्रतिज्ञाहरू सत्य छन्, जसको लागि म उहाँलाई प्रशंसा दिन्छु, धन्यवाद दिन्छु ! येशू ! तपाईंले नै मलाई चंगाई दिनुभयो ।

भजनसंग्रह १०३:१-५

“हे मेरो प्राण परमप्रभुको प्रशंसा गर, ए मेरो सारा अन्तःकरण, उहाँको पवित्र नाउँको स्तुति गर । हे मेरो प्राण परमप्रभुको प्रशंसा गर, र उहाँका सबै उपकारहरू नबिर्सि, जसले तेरा सबै पापहरू क्षमा गर्नुहुन्छ, र तेरा सबै रोगहरू निको पार्नुहुन्छ, जसले तेरो जीवनलाई मृत-लोकबाट मुक्त गर्नुहुन्छ, र तँलाई करुणा र कृपाका मुकुट लगाईदिनुहुन्छ, जसले, तेरा ईच्छाहरू उत्तम कुराले तृप्त गर्नुहुन्छ, ताकि तेरो जवानी चीलको जस्तै फेरी नयाँ होस ।”

यशैया ५३:५

तर उ त हाम्रा अपराधहरूका निम्ति छेडियो, हाम्रा अधर्मका निम्ति उ पेलियो । हामीमा शान्ति ल्याउने दण्ड उसमाथि पऱ्यो, र उसका कोराको चोटले हामी निको भयौँ ।

अमेलियाको चंगाईको कथा- प्रार्थनामा लगनशीलता

अमेलिया जब सानै थिईन, तब उनका कानमा धेरै पटक संक्रमण भएको थियो । जसका फलस्वरूप कान विशेषज्ञहरूले उनका कानमा तीनवटा नलीहरू राख्नुपरेको थियो । एउटा अन्तिमको नलीले उनका कानको जालीपा प्वाल बनाएको थियो । तथापी, विशेषज्ञहरूले शल्याक्रिया गरेर प्वाल बन्द गर्न सल्लाह पनि दिएका थिए । अमेलियाका अभिभावकले उनको कानको चंगाईका लागि परमेश्वरसँग विश्वासका साथ प्रार्थना गरे । केहि वर्ष पछि उनको कानको संक्रमण बन्द भयो, अमेलियाले आफ्ना कानमा केहि अनौठा आवज आएको महशुस गरिन् । अमेलियाका अभिभावकले प्रार्थना गरे अनि उहाँले अमेलियाको कान निको बनाउदै हुनुहुन्छ भनेर देखाउनुभयो ।

अमेलियाको चिकित्सकसँगको अर्को भेटमा, उनका कान पूर्णरूपमा चंगाई भएको कुरा डाक्टरले घोषण गरेको होस भन्ने आशा राखेका थिए । तर उनीहरूका लागि अचम्मका कुरा, उनका कानको प्वालमा भने परिवर्तन नआएको कुरा डाक्टरले बताए ।

के भईरहेको थियो ? उनका अभिभावकले कानको समस्या निको भएका घोषण गर्दै प्रार्थना गर्न छोडेका थिएनन । त्यसका बावजुद पनि हरेक वर्ष चिकित्सकहरूले बारम्बार उपचार गर्न छोडेनन ।

चारवर्ष पश्चात, उनीहरू अर्कै कुराको लागि कानको विशेषज्ञकहाँ जानुपर्ने भयो । तीनले अमेलियाका कानको जाँच गरे र उनका कानजालीमा भएका प्वाल पूर्णरूपमा निको भएका घोषणा गरे ।

हामी प्रायजसो परमेश्वरका प्रतिज्ञा तुरुन्तै प्रकट भएको हेर्न चाहान्छौं । तथापी त्यस्ता समयहरूमा परमेश्वरले प्रार्थनामा हाम्रो लगनशीलता चाहानुहुन्छ । अनि यो हाम्रा जिम्मेवारी हो कि परमेश्वरको प्रतिज्ञालाई विश्वासका साथ पक्रि राख्नु ता कि हाम्रो परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ र उहाँले आफ्ना सबै प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्नुहुन्छ ।

१थेस्सलोनिकी ५:१६-१८

सधैं आनन्दित रहो । निरन्तर प्रार्थना गरिरहो । सब परिस्थितिमा धन्यवाद देओ, किनकि खीष्ट येशूमा तिमीहरूका लागि परमेश्वरका ईच्छा यहि हो ।

भजनसंग्रह ३०:२

हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मैले सहायताको निम्ति पुकार गरें, अनि तपाईंले मलाई निको पार्नुभयो ।

लुका १७:१९

अनि उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “उठ, र आफ्नो बाटो लाग । तिम्रा विश्वासले तिम्रीलाई निको पारेको छ ।”

सरस्वतीको कथा-हामीलाई थाहा नभए तापनि पनि हाम्रा परमेश्वरले हाम्रो खाँचोहरू जान्नुहुन्छ ।

भजनसंग्रह ४२:१

जसरी हरिणले खोलाको पानीको तिर्सना गर्दछ,
त्यसरी नै, हे परमेश्वर, मेरो प्राणले तपाईंको तिर्सना गर्दछ ।

प्रभुयेशूसँगको मेरो एउटा व्यक्तिगत अनुभव छ कि जब म एउटा ठूलो विमारीमा थिएँ तब उहाँले मलाई निको पार्नुभयो । त्यसबेलादेखि, म परमेश्वरको प्रेम र उहाँको बाटोको बारेमा बुझ्न आत्मिकीरूपमा तिर्खाएको र भोकाएको थिएँ । एकजाना परामर्शदाता भईदिए हुन्थ्यो भन्ने मेरा हृदयमा ठूला ईच्छा थियो जसले मलाई अझ धेरै परमेश्वरको बारेमा सिकाउँछ र आत्मिकी कुरामा डोच्याउछ । मैले प्रभुसँग प्रार्थना गरें । मैले केहि मण्डलीका एल्डरहरूलाई पनि खोजें तर उहाँहरू प्राय व्यस्त हुनुहुन्थ्यो । मैले

एकजना परामर्शदाताको लागि प्रार्थना गरिरहेँ जोसँग म छलफल गर्न, सँगसँगै परमेश्वरलाई आराधना गर्न र सधैं उहाँको नामलाई उचाल्न सक्छु । त्यससमय मैले बाइबल अध्ययन, प्रार्थना र परमेश्वरको उपस्थितीमा समयहरू विताउन थालें । तब परमेश्वरले मलाई विभिन्न तरिकाबाट आशिष दिन थाल्नुभयो । केहि समय पश्चात मैले परामर्शदाताको लागि प्रार्थना छोडें । अन्य कुराहरू मेरो प्राथमिकतामा पर्न थाल्यो र मैले अरू नै उद्देश्यहरूको लागि प्रार्थना गर्न थालें ।

यसरी नै दुई वर्ष वित्यो । म एउटा ख्रीष्टियान अगुवापन सम्मेलनमा भाग लिई रहेकी थिएँ । मैले एक जना शिक्षकालाई भेटें, उनीसँग कुरा गर्दा उनी पवित्रआत्माद्वारा अभिषिक्त भएको जस्तो मलाई भान भयो । म उनीसँग ज्यादै नजिकिएको जस्तो महशुस भयो तर यो के थियो भन्ने कुरा मैले बुझ्न सकिन । उनी कहाँ जाऊँ र कुरा गरौँ भन्ने अगुवाइ मलाई पवित्र आत्माले गरिरहेको जस्तो मलाई भान भयो तर मैले गरिनँ । म चुपचाप नै बसेँ ।

उनको कक्षा शुरूभयो र मैले ज्यादै ध्यानमग्न भएर उनले हाम्रा कक्षामा सिकाएका सब कुराहरू सुनी रहें । उनले हामीलाई कसरी परमेश्वरमा पर्खने, कसरी परमेश्वरमा नजिक आउने र उहाँको इच्छालाई खोज्ने भन्ने बारेमा सिकाइन् । केहि दिन पछि उनको कक्षा सकियो अनि उनी त्यस ठाउँ छोडेर जान लागेकि थिएँ । मलाई पवित्र आत्माले जोडसँग उनीसित कुरागर्नको लागि उत्साहित बनाईरहेको थियो तर म अझ अन्कनाईरहकी थिएँ । म उनलाई छोड्न भ्यानसम्म गएँ र उनी गईन् । केहि दिन पछि मेरो यो भावना हट्छ होला भन्ने मैले विचार गरेकी थिएँ तर यसो भएन ।

मैले परमेश्वरसँग प्रार्थना गरें । दुई दिन पछि, मैले उनलाई एउटा ई-मेल पठाएँ र उनले पनि ई-मेलको प्रतिक्रिया गरिन् । के उनी मेरा परामर्शदाता बन्नेछिन् त ? यस कुरामा म छक्क परें । तर मेरा परामर्शदाता बन्ने कुरा म कसरी उनलाई भन्न सक्छेँ ? उनले मलाई त्यति चिन्दिनन । के उनीसँग मेरा लागि समय हुन्छ होला र ? किन उनले आफ्नो समय ममा लगानी गर्ने र ? मैले प्रार्थना गरें र अन्त्यमा मैले उनलाई मेरा परामर्शदाता हुनका लागि भनेँ । उनी राजी भईन् ।

मैले परमेश्वरलाई प्रशंसा दिएँ ! उहाँ साँच्चै प्रेमिलो परमेश्वर हुनुहुन्छ ! उहाँले मेरो प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो ! समयको अन्तरालसँगै, मैले यस विषयलाई विसेर प्रार्थना गर्दै विसेको थिएँ तर परमेश्वरले मेरो प्रार्थनालाई सम्भन्नुभयो र मेरा प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो । उहाँ अति नै विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ । म परामर्शदाता चाहान्छेँ तर परमेश्वरले मलाई त्यो भन्दा पनि असल कुरा दिनुभयो । उहाँले मलाई यसरी आशिष दिनुभयो कि एक परामर्शदाता, शिक्षक, एक प्रेमिलो दिदी दिनुभयो (मेरा एकजना दाजु हुनुहुन्थ्यो तर कुनै दिदीबहिनी थिएनन्) जसले मलाई सम्भव भएसम्म मेरा वास्ता गर्छिन् । परमेश्वर यो पक्का गरी जान्नुहुन्थ्यो कि जो व्यक्ति उहाँले मेरा लागि नियुक्त गर्नुभएको थियो, उनले मलाई, मेरा पृष्ठभूमी, मेरो कामलाई राम्रोसँग बुझ्छ र मलाई एक व्यक्तिको रूपमा बुझ्छ र मेरा जीवनका सबै पक्षहरूमा उहाँको अनुग्रह र उहाँको आशिषमा दिशानिर्देश गर्छ । मलाई यस्तो असल र प्यारो दिदी दिनुभएकोमा म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु ।

परमेश्वरले अचम्म तरिकाले काम गर्नुहुन्छ । मैले मेरी दिदी (परामर्शदाता) सँग केहि निश्चित विषयहरूमा छलफल गर्न सक्थेँ र नयाँकुराहरू सिक्न सक्थेँ । केहि दिनमा, परमेश्वरले अरूहरूलाई मकहाँ ल्याउनुभयो, जसले मैले सिकको कुराहरूबाट फाईदा पाए । परमेश्वरले मलाई एक साधनका रूपमा अरूलाई सहायता गर्न चलाउनुभयो ।

परमेश्वर तपाईंलाई धन्यवाद, तपाईंको प्रेम महान छ र विश्वसनीय ! म मेरो विश्वासको यात्रामा आनन्दित छु जसलाई मैले हाम्रा विश्वासयोग्य परमेश्वर र मेरो दिदीसँग शुरू गरें ।

मत्ती ७:७-११

“माग त तिमीहरूलाई दिइने छ, खोज त तिमीहरूले भेट्नुहुनेछौ, ढक्ढक्याओ त तिमीहरूका निम्ति उघारिनेछ । किनकी जसले माग्छ, त्यसले पाउँछ, जसले खोज्छ, त्यसले भेट्नुहुनेछ, जसले ढक्ढक्याउँछ, त्यसको निम्ति ढोका उघारिने छ । तिमीहरूमध्ये कुन मानिस होला, जसका छोराहरूले रोटी माग्दा त्यसलाई दुङ्गा देला ? कि माछा माग्दा त्यसलाई साँप देला ? यसकारण तिमीहरू दुष्ट भएर आफ्ना छोराछोरीहरूलाई असल चीज दिन जान्दछौ भने, स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले उहाँसित माग्नेहरूलाई कति बढि गरेर असल चीज दिनुहुनेछ ।”

हितोपदेश ३:५-६

आफ्नो सारा हृदयले परमेश्वरमा भरोसा राख
र तेरो आफ्नै समझशक्तिमा भर नपर
आफ्नो सारा मार्गमा उहाँलाई सम्झी,
र उहाँले तेरा मार्गहरू सोझा तुल्याइदिनुहुनेछ ।

परमिताको कथा- हाम्रा परमेश्वर हाम्रो संरक्षक हुनुहुन्छ (भजनसंग्रह ९१ अध्यायको शक्ति)

जब म एउटा बैठकमा थिएँ तब मेरो ल्यापटपमा एउटा सन्देश आयो मेरो बहिनीको । मलाई फोन उठाउन भनिएको थियो कारण मेरो आमाका दुर्घटना भएको रहेछ र उनीहरू अस्पताल तर्फ गईरहेका रहेछन । म बैठक कोठाबाट निस्केर बाल्कोनीमा गएँ र उनलाई फोन गरें । मेरो काकाले मेरो बहिनीलाई फोन गरेर भनेका रहेछन कि रूखबाट नरिवल खसेर मेरी आमाका टाउंकोमा लागेको रहेछ र उनलाई अस्पताल लगिएको रहेछ । मेरी आमा अर्कै भागको एउटा शहरमा बस्थिन जहाँ हाम्रो घर थियो र म, मेरा भाई र बहिनी हामी चाहि बेङ्गलोरमा बस्थ्यौं जुन हाम्रो घर देखि अलि टाढा थियो । यो घटना सुनेर म केहि बेर निकै तनावमा रहेँ । मैले मेरो काकालाई फोन गरें तर सम्पर्क हुन नै सकेन । त्यसपछि मैले काकीलाई फोन गरें । उहाँसँग मेरा लागि पनि त्यसभन्दा बढि अरू जानकारी थिएनन् । उहाँ हाम्रो घरमा जान तयारी गर्दै हुनुहुन्थ्यो । उहाँले भन्नुभयो कि उहाँ पुग्नु भएपछि मलाई फोन गर्नुहुनेछ भनेर । म बेचैन भएँ । कसले मलाई पछिल्ला सूचना बताउन सक्छ ? त्यस बेला मेरी आमा कहाँ होलिन र कस्ती होलीन ? मैले फेरी मेरो अर्को काकालाई फोन गर्ने प्रयास गरें । तर म केहीबेर रोकिएँ । यो म के

गदैं थिएँ ? किन म त्यस व्यक्तिकहाँ गईन जससँग मेरा सब प्रश्नको उत्तर छ ? तब मैले येशूलाई प्रार्थना गरें ।

प्रत्येक बिहान जब उठ्छु र प्रत्येक बलुकी म सुत्नुभन्दा अघि भजनसंग्रह ९१ पढेर प्रार्थना गर्ने गर्छु । म परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरूलाई दावी गर्दै मेरा प्रियजनहरू र मेरा सुरक्षाको लागि प्रार्थना गर्ने गर्छु । मेरो कार्यालयका बालकोनी मा नै उभिएर मैले भजनसंग्रह ९१ अनुसार परमेश्वरको प्रतिज्ञालाई दावी गर्दै मेरी आमाका निमित्त प्रार्थना गरें । मैले मेरी आमालाई परमेश्वरमा समर्पण गरें र मैले उहाँलाई भने कि म उहाँको प्रतिज्ञाहरूमा विश्वास गर्छु । म भित्र मैले शान्तिको महशुस गरें । यो शान्ति येशूको थियो । म यस्तो शान्तिको महशुस गरेर अचम्मिमत थिएँ । मेरी आमालाई अस्पताल लगिँदै थियो । म कसरी यसरी शान्तिसँग बस्न सक्छु ? तर अचम्म मान्नुपर्ने कुरा छैन कारण खीष्टको शान्ति मानिसको समझ भन्दा अत्यन्तै अगल छ । मैले मेरी बहिनीलाई फोन गरें र आमा ठीकै हुनुहुन्छ कि भनी फेरी पक्का गरें । मैले बहिनीलाई भने की आमासँग येशू हुनुहुन्छ । त्यसपछि म फेरि बैठकमा फर्किँएँ ।

बैठक सकिए पछि मैले मेरो काकालाई फोन गरें जसले मेरा आमालाई अस्पताल लैजानुभएको थियो । मैले काकासँग कुरा गरे पछि आमासँग पनि कुरा गरें । मेरी आमा ठीकै हुनुभएको जस्तो सुनिन्थ्यो र केही विश्वस्त भएको र केही अस्थिर पनि लाग्नुहुन्थ्यो । डाक्टरले उहाँको टाउकोको स्क्यान गर्ने सल्लाह दिए र स्क्यानको रिपोर्ट साँभसम्म आउने आशा थियो ।

मैले फेरी साँभ स्क्यानको रिपोर्ट बुझ्नका लागि फोन गरें । परमेश्वरलाई प्रशंसा होस ! येशूलाई धन्यवाद होस ! कुनै एउटा पनि चोटको संकेत देखिएन । नरिवल भरेर मेरी आमाका टाउकोमा लागे तापनि कुन चोट लागेन । त्यस रात मेरी आमाले दुखाइ कम गर्ने औषधीमात्र लिनु पयो कारण अलि कति टुटुल्को मात्र उठेका थियो र अर्को एक थरीको औषधी मात्र दिईएको थियो ।

पछि मेरी आमाले हामीलाई बाडनुभयो कि जब उहाँलाई अस्पताल लगिँदै थियो, उहाँले येशूलाई सुरक्षाको लागि बोलाईरहनु भएको थियो र नरिवल खसेर टाउकोमा लागेको घटनादेखि आमाका स्पोनडिलाईटिस भन्ने पहिलाका ढाड दुख्ने रोग पनि हराएको थाहा पाईन । नरिवलको हिकार्ईको असरलाई परमेश्वरले आशिषमा बदल्नुभयो । परमेश्वरलाई प्रशंसा होस !

भजनसंग्रह ९१, हाम्रा लागि सुरक्षाको एक शक्तिशाली परमेश्वरको प्रतिज्ञा हो । म भजनसंग्रह ९१ अनुसार हरेक बिहान र हरेक राती प्रार्थना गर्ने गर्छु । यहि भजनसंग्रह ९१ अनुसार प्रार्थना गर्ने धेरै मानिसहरू छन जसले परमेश्वरको सुरक्षा प्राप्त गरेका गवाही बाँडन सक्छन । अनि म प्रार्थना गर्छु कि भजनसंग्रह ९१ को परमेश्वरको शक्ति र प्रतिज्ञा सारा राष्ट्र र संसराको प्रत्येक भागमा पुग्नेछ ।

भजनसंग्रह ९१:९-१३

यदि तिमिले सर्वोच्च प्रभुलाई आफ्नो वासस्थान बनायौ भने,
परमप्रभुलाई, जो मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ, तिम्रा कुनै अनिष्ट हुनेछैन,
तिम्रो घरको नजीक कुन विपत्ति आउनेछैन ।

किनकी उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई,
तिम्ना सबै मार्गमा रक्षा गर्नलाई आज्ञा दिनुहुनेछ । तिनीहरूले तिमीलाई आफ्ना हात-हात थाम्नेछन्,
नत्रता तिम्ना खुट्टा ढुङ्गामा ठोकिनेछन् ।
तिमीले सिंह र गोमनलाई कुल्चनेछौं,
जवान सिंह र सर्पलाई तिमीले पैतालामुनि लतार्नेछौ ।

भजनसंग्रह ९१:१५-१६

त्यसले मेरो पुकार गर्नेछ, र म त्यसलाई उत्तर दिनेछु । त्सको दुःखका घडीमा म त्यससँग हुनेछु,
म त्यसलाई उत्तर दिनेछु, र आदर गर्नेछु ।
लामो आयु दिएर म त्यसलाई सन्तुष्ट तुल्याउनेछु,
र त्यसलाई म उद्धारका दर्शन दिनेछु ।

अमितेसको कथा-परमेश्वरको ज्ञानमा भरोसा राख्नु

मैले एम.बी.एको पढाइ सकाएर बेङ्गलोरमा एउटा जागिर खोज्ने निर्णय गरें । म बेङ्गलोर पुगेर जाँगिर खोज्न थालें । मैले केहि कम्पनीहरूमा दरखास्त पनि दिएँ । केहि हप्ता मैले यसरी नै जाँगिर खोज्ने प्रयासमा सक्दो लागि रहें तर कतैबाट एउटा पनि जागिरको प्रस्ताव आएन । मलाई दिक्क लाग्न थाल्यो र निराश पनि भएँ । मैले मेरो घरलाई सम्झन थालें । मैले मेरी आमासँग कुरा गरें, उनले पनि मलाई सम्झिरहेकी थिईन । उनले मलाई जागिर खोज्ने कामलाई केही समय थाँती राखेर केहि दिनको लागि घर आउन भनिन । मैले प्लेनको टिकट रोक्न लागेँ । मैले मेरा सामानहरू बाँधें र घर जानका लागि तयारी भएँ । ती दिनहरूमा म बेङ्गलोरमा भएका मेरा एकजना साथी कहाँ बस्दै थिएँ । जसै म मेरो साथीको घरबाट निस्कनै लागेको थिएँ, एउटा कम्पनीबाट मलाई फोन आयो । उनीहरूले मलाई अर्को दिन अन्तरवार्ताको लागि बोएका थिए । मैले उनीहरूलाई म घरबाट फर्केपछि आउछु भनेर अनुरोध गरें । उनीहरूले अर्को दिन सबैको अन्तरवार्ता लिन लागेका रहेछन् र छनौट भए तुरून्तै काममा लागि हाल्नुपर्ने कुरा बताए । यदि म अर्को दिन अन्तरवार्ताको लागि उनीहरूलाई भेटिन भने मैले यो मौका गुमाउँने कुरा उनीहरूले मलाई बताए ।

त्यसैले मैले एउटा निर्णय गर्नुपर्ने थियो कि या त म घर जानु पथ्यो या घरतिरको यात्रा रद्द गरेर जागिरको लागि अन्तरवार्तामा जानु पथ्यो ।

यो कामको अन्तरवार्ता चाहिँ सम्पर्क केन्द्र (कल सेन्टर) को लागि थियो जसमा रातीको समयमा काम गर्नुपर्ने थियो । मैले हप्तौँदेखि जाँगिर खोज्ने प्रयास गरिरहेको थिएँ, म काम गर्न र कमाउन चाहान्थेँ । यदि मैले मेरो यात्रालाई रद्द गरें भने मैले मेरा अभिभावकलाई भेट्न सक्ने थिईन । मेरी आमाले मलाई अत्तै सम्झिरहेकी छिन भन्ने मलाई थाहा थियो । मैले के गर्नुपछि भन्ने नै मलाई थाहा भएन । एक हातमा मेरो पेशा र जागिर थियो भने अर्को चाहिँ यतिका लामो समयपछि मैले मेरा अभिभावकलाई भेटनु थियो । मलाई थाहा थियो कि उनीहरू पनि मलाई भेट्न उतिकै उत्सुक छन्, साथै मैले राम्रो जागिर पाएर काम गरेको पनि उनीहरू चाहान्छन् । म के गरूँ भन्ने कुरै मलाई थाहा भएन ।

मैले मेरी दिदीलाई फोन गरें र उनलाई मेरो अवस्था बताएँ । म कहाँ छु भनेर उनले मलाई सोधिन । अनि मैले भने म साथीको घरको ढोकामा छु र घरजानका लागि हिँडनै लागेको छु । एउटा खुट्टामा जुता थियो र अर्को जुता मेरो हातमा थियो । अनि अर्को हातमा फोन थियो जुन बेला म दिदीसँग कुरा गर्दै थिएँ । मैले जान्न सकिन कि म भित्र पसुँ वा अर्को जुता लगाएर बाहिर निस्कूँ । अनि मेरी दिदीले बाइबलका केहि प्रतिज्ञाहरू मलाई दिईन र कसरी येशूसँग प्रार्थना गर्ने भनेर भनिन ।

हितोपदेश ३:५-६

आफ्नो सारा हृदयले परमेश्वरमा भरोसा राख,
र तेरो समझशक्तिमा भर नपर
आफ्ना सारा मार्गमा उहाँलाई सम्झी,
र उहाँले तेरा मार्गहरू सोझा तुल्याइदिनुहुनेछ ।

एउटा शान्त ठाउँमा गएर येशूप्रभुसँग हितोपदेश ३:५-६ प्रयोग गर्दै प्रार्थना गर्न भनिन । मेरा अवस्थालाई येशूको अधि समर्पण गर्न र उहाँको अगुवाइ खोज्नका लागि उनले मलाई भनिन । अनि म थचक्क बसेँ, आँखा चिम्लिएँ र उनले मलाई दिएको बाइबलको पद प्रयोग गरेर येशूप्रभुसँग मैले प्रार्थना गरें । मैले येशूलाई भने कि म उहाँको ज्ञान माथि भरोसा गर्छु । मैले मेरा अवस्था येशूमा समर्पण गरें र मलाई दिशानिर्देश गर्नका लागि भने । एउटा सुमधुर आवाजमा मलाई भन्यो, “घर जाऊ” । तब अचानक मैले शान्तिको महशुस गरें ।

मैले घर जाने निर्णय गरें । मलाई थाहा छ कि धेरै मानिसले यो विचार गर्छन होला कि मैले गलत निर्णय गरें कि मेरो पहिलो प्राथमिकता चाहिँ जागिर हुनुपर्थ्यो । तर म शान्तिमा थिएँ किनकी मलाई थाहा थियो कि मैले परमेश्वरको निर्देशनलाई पालन गरेको थिएँ । अनि म घर गएँ र मैले मेरा अभिभावक र साथीहरूसँग असल समय बिताएँ । चाँडै मलाई तीनवटा अर्को कम्पनीहरूबाट जागिरका लागि प्रस्ताव आयो । फेरी मलाई कुन चाहिँ छनौट गरूँ भन्ने अलमल पन्यो कारण मैले धेरैबाट एउटा छान्नुपरेको थियो । म खुशी थिएँ कि अब राम्रा-राम्रा जागिरको प्रस्तावहरू आउनेक्रम जारी थियो ।

मलाई अर्को कामको प्रस्ताव पनि आयो जुन सरकारी संस्थाबाट व्यवस्थापकको पद थियो र तलब पनि राम्रो थियो । यो अति नै अचम्मको कुरा थियो कि यो मेरो पहिलो जागिर भए पनि उनीहरूले मलाई

यति राम्रो तलब दिन चाहका थिए । यहाँको तलब यति राम्रा थियो कि बेङ्गलोरको त्या सम्पर्क केन्द्रमा राती काम गरेर कमाएको भन्दा चार गुणा राम्रा थियो ।

म यस्तो ठाउँमा थिए ! सुन्दर ठाउँमा असल जागिर, राम्रा कम्पनीमा राम्रा पद र राम्रा तलब दिएर येशूले मलाई आशिष दिनुभयो । साँच्चै मैले उहाँलाई जति धन्यवाद दिए पनि पुग्दैन ।

तर साँच्ची नै परमेश्वरले सुन्नु भएको छ,
उहाँले तेरा प्रार्थनाहरूमाथि ध्यान दिनुभएको छ । परमेश्वरलाई महिमा होस,
जसले मेरा प्रार्थना अस्वीकार गर्नुभएका छैन, नता मबाट उहाँको प्रेम हटाउनुभएको छ !

सुब्रतका कथा- येशू मेरो शरणस्थान र किल्ला हुनुहुन्छ

परमप्रभुको बारेमा म भन्नेछु, “उहा मेरा शरणस्थान र किल्ला हुनुहुन्छ, मेरा परमेश्वर जसमाथी म भरोसा राख्छु ।” (भजनसंग्रह ९१:२)

मैले भख्रै मेरो घर निर्माण गर्ने काम सकेको थिएँ र तल्लो तला म भाडामा दिन चाहार्थेँ । भाडाबाट आउने पैसाको मलाई अति नै खाँचो थियो । मेरो छोरो विरामी थियो र वर्षमा दुईपटक उपचारका लागि बेङ्गलोर लैजानुपरेको थियो । तल्लो तला भाडा लगाउन तयार थियो । तर मैले कुनै पनि भाडादार पाउन सकिन जो मेरो घरमा भाडामा बस्न तयार होस । म चिन्तित थिएँ ।

मेरी श्रीमति भख्रै मात्र पाँच दिनको आत्मिकी सम्मेलन सकाएर फर्केकी थिईन अनि उनले सम्मेलनमा अनुभव गरेका कुराहरू बाडिन कि कसरी येशूप्रभुले उनलाई र अरू सहभागीहरूलाई छुनुभयो भनेर । कसरी मानिसहरूले येशूसँग प्रार्थना गरे, कसरी तिनीहरूले येशूको प्रशंसा र आराधना गरे भनेर उनले मसँग बाडिन । उनको कुराले मलाई पनि उत्साह मिल्यो र मैले पनि येशूसँग भाडादार पाउनका लागि प्रार्थना गर्ने निर्णय गरेँ ।

मेरी सालीले मलाई बाइबलमा बताईएको परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरूको बारेमा र कसरी हामीले विश्वासका साथ येशूसँग प्रार्थना गर्ने भन्ने बारे बताएकी थिईन । मैले ईमान्दारीताका साथ येशूसँग प्रार्थना गर्न थालेँ । मैले भजनसंग्रह ९१ अनुसार प्रार्थना गरेँ । केहि दिन पछि मैले एकजना भाडादारलाई पाएँ जो मेरो घरमा भाडामा बस्न र भाडा दिन तयार भयो र मेरो सारा आवश्यकता पनि पुरा हुने भयो । तर म अझै अन्कनाईरहेको थिएँ कि यस भाडादार असल होला कि नहोला अथावा मैले अर्को कुनै भाडादारलाई पो कुर्नुपर्ने हो की ? अनि मैले यी सब अवस्थालाई येशूमा समर्पण गर्ने निर्णय गरेँ । येशू हामीलाई जुटाउनुहुने परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि जब हामीले आफैलाई उहाँमा समर्पण गर्छौँ तब उहाँले सबै कुराको वास्ता गर्नुहुन्छ । जब यशूले हाम्रा सबै थोक लिनुहुन्छ, उहाँ अति विश्वासयोग्य पनि हुनुहुन्छ ! मैले अति असल भाडादार पाएँ । भाडा पनि राम्रो थियो । यसरी मैले थप आम्दानी गरेर मेरो छोराको उपचार सजिलै गर्न सकेँ । अनि मेरो अर्थिक अभावको समस्या पनि समाधान भयो । मेरो छोरो पनि विरामीबाट निको हुँदै गयो । परमेश्वरको प्रशंसा होस ! उहा साँच्चै प्रेमिलो हुनुहुन्छ, उहाँका पुत्र येशू ख्रीष्टद्वारा हामी सबै छोराछोरी हौँ ।

भजनसंग्रह ९१:१४-१५

परमप्रभ भन्नुहुन्छ, “त्यसले मलाई प्रेम गरेको हुनाले, म त्यसलाई छुटाउनेछु ।

त्यसले मेरा नाउ ग्रहण गरेको छ, यसकारण म त्यसको रक्षा गर्नेछु ।

त्यसले मेरा पुकार गर्नेछ, र म त्यसलाई उत्तर दिनेछु । त्यसको दुःखका घडीमा म त्यससँग हुनेछु, म त्यसलाई उत्तर दिनेछु, र आदर गर्नेछु ।”